

Шибале го питале го:

„Кого щѣишъ Мико да земешъ?

— Азъ ща зема Стоянче-то,

— Стоянче-то юргенче-то и т. п. (Отъ А. Топал.)

На Свѣти Герги медвѣдъ уже купался и не опасно купаться.

Пѣсня Великденска.

„Ей Тодорче младо дячо!

„Що книга гледашъ золзе ронишъ?

„Солзе ронишъ пжрсте кржшишъ?“

— Мори майко, стара майко!

— Како да не книга гледамъ,

— Книга гледамъ солзи ронимъ,

— Що ми книга кажуваше,

— Туреко царство навасало,

— А *каурско* ке загише.

— Су се прочуль дуръ въ Анадолъ,

— Со моя-та тѣжка книга,

— Со моя-та хубавина;

— Ке да дойдатъ клѣти Турци,

— Клѣти Турци Анадоли,

— Тебѣ стара ке загубатъ,

— Менѣ младо ке попенатъ.

Оше речта не изречи,

Давтасаха клѣти Турци,

Стара майка загубиха,

Тодорче-то плениха;

Го отиѣле клѣта земя,

Клѣта земя Анадолека.

Туреко царство ми се испунило,

А *каурско* погинало. (Верковичъ).

* * *

Рано ранила Влахинка ле-ле!

Рано ранила въ пондѣльникъ

Рано ранила въ пондѣльникъ,

На личенъ день на Великденъ,

Размела равни дворове;

И ясно слжнице грѣеше,